

Β' ΒΡΑΒΕΙΟ

Πικρές αναμνήσεις

Με το αίμα του έβαψε το χόμα αυτό,
Το χαμόγελο του ακόμα βασανίζει
Την ψυχή μου.
Ακόμα θυμάμαι που καθόμασταν
Μαζί στις κερκίδες
Του γηπέδου.
Τα γράμματα που του έστειλα
Γύρισαν όλα πίσω.
Μια φωτογραφία για ενθύμιο
Κρυμμένη
Στο μαξιλάρι μου....
Δακρύζω στη θύμηση του.
Ο Αυξεντίου ήταν το υπόδειγμα του
Και οργίζονται οι θεοί που στη
Μοίρα του ήταν γραφτό να πεθάνει.
Παλληκάρι 18 χρονών
Θυσιάστηκε για την
Πατρίδα....
Εκεί, στον Καραβά πήραν την
Ψυχή του.
Έφυγε με ένα χαμόγελο χαραγμένο στα χείλη του.
Ένα χαμόγελο που μαρμάρωσε και δεν έσβησε ποτέ...
Και άφησαν σε εμάς μόνο
Αναμνήσεις.
Αναμνήσεις και δάκρυα.
Χίλια αγκάθια τρυπάνε την ψυχή μου και το καθένα από αυτά
Ένα αβάσταχτο γιατί.
Ένα γιατί που εδώ και 50 χρόνια παραμένει
Αναπάντητο.

Σωτηρίου Καλλιόπη, Γ11